

Вважаємо, що з метою ефективного виконання рішення про виселення боржника необхідно внести відповідні зміни у чинне законодавство.

Враховуючи вищезазначене, пропонується доповнити абз. 2 ч. 2 ст. 66 Закону України «Про виконавче провадження» таким реченням: «Під час примусового виселення державний виконавець має право на примусове входження у приміщення, зазначене у виконавчому документі».

¹ Жукевич І. В. Проблеми невиконання рішень судів в Україні / І. В. Жукевич // Проблеми теорії і практики виконання рішень судів та інших органів: зб. наук. праць за результатами Четвертої міжнародної науково-практичної конференції. – Хмельницький : Хмельницький університет управління та права, 2014. – С. 61–65.

² Про виконавче провадження : Закон України від 2 червня 2016 р. // Голос України. – 2016. – № 122–123.

³ Ухвала Житомирського районного суду Житомирської області від 13 лютого 2015 р. № 278/3606/14-ц : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/42688394>

⁴ Ухвала Южного міського суду Одеської області від 19 січня 2017 р. № 519/244/13-ц : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/64217208>

Резюме

Бондар І. В. Примусове виконання рішення про виселення боржника.

У статті висвітлюються теоретичні та практичні аспекти примусового виконання рішень суду про виселення боржника. Стаття містить аналіз судової практики щодо вирішення питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння фізичної особи у справах про виселення. Розглядається питання звернення державних виконавців до суду з поданням про надання дозволу на примусове входження до житла. На підставі дослідження автором робляться теоретичні та практичні висновки.

Ключові слова: виселення боржника, виконання рішення про виселення боржника, виконавчий процес, примусове входження до приміщення.

Резюме

Бондарь И. В. Принудительное исполнение решений о выселении должника.

В статье раскрываются теоретические и практические аспекты принудительного исполнения решения суда о выселении должника. Статья содержит анализ судебной практики по решению вопроса о принудительном проникновении в жилье или другое владение физического лица по делам о выселении. Рассматривается вопрос обращения государственных исполнителей в суд для получения разрешения на принудительное вхождение в жилище. На основании исследования автором предлагаются теоретические и практические выводы.

Ключевые слова: выселение должника, исполнения решения суда, исполнение решения о выселении должника, исполнительный процесс, принудительное вхождение в помещение.

Summary

Bondar I. Forced execution of judgement of eviction of the debtor.

The article covers theoretical and practical aspects of execution of judgments of eviction of the debtor. The article includes analysis of jurisprudence on the question of forced entry into a living accommodation or other property of an individual in cases of eviction. The question of state executor appeal to the court with a request for permission to forced entry living accommodation are analyzed. According to the research done theoretical and practical conclusions.

Key words: eviction from a living accommodation, release the premises, execution of judgments, execution of judgments of eviction of the debtor, executive process, forced entry living accommodation.

УДК: 347.961

М. В. БОНДАРЄВА

Марія Володимирівна Бондарєва, кандидат юридичних наук, доцент, доцент юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка

НОТАРІАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ МАЙНА СПАДКОВИМ

Спадкування як специфічне правовідношення знаходиться у сфері публічних інтересів, а відтак забезпечується охоронними діями відповідних уповноважених державою суб'єктів. До компетенції нотаріату віднесено оформлення спадкових прав фізичних та юридичних осіб, вчинення інших нотаріальних проваджень, спрямованих на забезпечення нормального ходу спадкового процесу, державна реєстрація успадкованих речових прав. Органи нотаріату окрім спадкових нотаріальних проваджень, таких як видача свідоцтва про

право на спадщину, вжиття заходів щодо охорони спадкового майна, посвідчення договору між спадкоємцями та виконавцем заповіту, укладення договору про управління спадщиною тощо, вчиняють процесуальні дії, які не є нотаріальними провадженнями, але спрямовані на правову формалізацію волевиявлення спадкоємців та інших осіб: засвідчення актів прийняття спадщини та відмови від прийняття спадщини, згоди спадкоємців про призначення виконавця заповіту, прийняття заяв від кредиторів спадкодавця тощо.

Вчиненню вказаних процесуальних дій і проваджень передуює заведення нотаріусом спадкової справи.

Спадщина як категорія ідеального з'являється (відкривається) внаслідок смерті спадкодавця, а ідентифікація окремих складових спадщини відбувається в межах визначених законом процесуальних форм – нотаріальних процедур.

Відкриття спадщини як правовий наслідок юридичного факту смерті піддається правовій оцінці нотаріусом вперше при зверненні спадкоємця у зв'язку з відкриттям спадщини, як правило, при заведенні спадкової справи, шляхом з'ясування відомостей стосовно факту смерті спадкодавця, часу і місця відкриття спадщини, кола спадкоємців (наявності спадкоємців, які мають право на обов'язкову частку у спадщині – п. 5.5. гл. 10 р. II Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України від 22.02.2012 № 296/5 (далі – Порядок)¹ наявності заповіту, наявності спадкового майна, його складу та місцезнаходження, необхідності вжиття заходів щодо охорони спадкового майна (п. 1.2. гл. 10 р. II Порядку). Статус певного, фактично ще невизначеного в якості спадкового майна на даному етапі нотаріусом лише передбачається, мається на увазі, а відповідні обставини про факт належності спадкодавцеві за життя певного майна, його склад та місцезнаходження, як було сказано, нотаріусом з'ясовуються.

Форми правової оцінки нотаріусом різноманітних обставин, що мають значення для вчинення нотаріального провадження, які знайшли закріплення в Порядку, не вирізняються системністю і логічністю. З'ясування певних обставин здійснюється в нотаріальному процесі, як правило, зі слів заінтересованих осіб, хоча це не заперечує й можливість одержання нотаріусом необхідних відомостей про належні спадкодавцеві на певному правовому титулі права та обов'язки, наприклад, за документами, з реєстрів, чи шляхом направлення відповідних запитів. Вже про визначення наявності спадкового майна, його складу та місцезнаходження йдеться на етапі «повної охорони спадкового майна», що передуює вжиттю заходів щодо його охорони (п. 2.2. гл. 9 р. II Порядку). Визначення обставин вирізняється від з'ясування цих же обставин тим, що передбачає витребування від фізичних та юридичних осіб відомостей та документів, необхідних для встановлення відповідного юридичного факту. Поряд із термінами «з'ясування» і «визначення» в Порядку використовуються і інші термінологічні словосполучення: «надання правової оцінки», наприклад, заповіту (п. 5.5 гл. 10 р. II Порядку), або «дослідження» правовстановлюючого документу (п. 2.4. гл. 11 р. II Порядку). Найбільш вживаним є термін «перевірка». Перевірці підлягають факти наявності спадкової справи за даними Спадкового реєстру (п. 2.2. гл. 10 р. II Порядку), наявності підстав для закликання до спадкування (п. 4.1. гл. 10 р. II Порядку), тощо. Перевірка певних обставин здійснюється нотаріусом виключно за документами (правовстановлюючими документами, договорами, актами цивільного стану, дозволами, заявами) чи за даними відповідних реєстрів. Так, у разі посвідчення правочину про перевірку необхідних обставин нотаріус робить відмітку на примірнику правочину, що залишається в матеріалах нотаріальної справи з посиланням на реквізити відповідних документів, якщо ці документи не приєднуються до примірника такого правочину (п. 4.5. гл. 1 р. II Порядку).

Важливо також враховувати, що місце відкриття спадщини встановлюється нотаріусом в окремих випадках виходячи з місцезнаходження спадкового майна. Зокрема, якщо місце проживання спадкодавця невідоме й місцем відкриття спадщини слід вважати місце знаходження нерухомого майна. Таким чином, в окремих випадках «спадковість» майна як сукупність певних його характеристик, що надають йому статусу спадщини, повинна бути з'ясована вже на етапі перевірки нотаріусом факту часу відкриття спадщини (за свідомством про смерть) та місця відкриття спадщини (за місцем знаходження майна чи його основної частини).

Правильне визначення місця відкриття спадщини впливає на процесуальні аспекти заведення спадкової справи. Як слідує з п. 2.9. гл. 10 р. II Порядку, спадкова справа заводиться нотаріусом стосовно спадкового майна, а не, наприклад, факту смерті фізичної особи. Такий підхід означатиме необхідність встановлення факту наявності спадкового майна як необхідної умови заведення спадкової справи. Зазначений підхід видається в корні невірним. Доцільність встановлення факту наявності спадщини на етапі заведення спадкової справи представляється сумнівною. Порядок вимагає перевірки за даними Спадкового реєстру лише наявності спадкової справи, спадкового договору та заповіту. Доцільніше вести мову про заведення спадкової справи внаслідок і на підставі заяв заінтересованих осіб, перелік яких визначається п. 2.1. гл. 10 р. II Порядку. Наявність спадкового майна як такого на даному етапі презюмується, доведенню не підлягає, хоча може бути з'ясована нотаріусом. Після заведення спадкової справи в процесі розвитку відповідного нотаріального провадження факт наявності спадщини, її склад та місцезнаходження будуть нотаріусом не тільки з'ясовані, але і перевірені. Фізичної наявності у спадкодавця, у його володінні речей не достатньо. Критерієм входження до складу спадщини є належність прав та обов'язків спадкодавцю на момент смерті. Перевірка факту належності певного майна спадкодавцеві відбувається на підставі відповідних документів. Відсутність спадкового майна (активу спадщини) означатиме відмову у видачі свідомства про право на спадщину і закриття спадкової справи.

Правовстановлюючі та інші необхідні для вчинення спадкового нотаріального провадження документи можуть бути одержані нотаріусом, в першу чергу, від спадкоємців померлого.

Джерелом інформації для нотаріуса можуть бути і відповідні електронні реєстри та інші офіційні державні бази даних.

Державний реєстр речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень (далі – ДРРП), Державний земельний кадастр є джерелом інформації щодо зареєстрованих на ім'я спадкодавця речових прав. Інформація з ДРРП згідно з частиною 2 статті 28 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 01.07.2004 р. № 1952-IV² та п.п. «І» частини 1 статті 36 Закону України «Про державний земельний кадастр» від 07.07.2011 р. № 3613-VI³ для фізичних та юридичних осіб може надаватися за об'єктом нерухомого майна, за суб'єктом речового права в електронній формі через офіційний веб-сайт Міністерства юстиції України, за умови ідентифікації такої особи з використанням електронного цифрового підпису чи іншого альтернативного засобу ідентифікації особи, або в паперовому вигляді державним реєстратором чи нотаріусом.

Спадковий реєстр⁴ об'єднує інформацію Єдиного реєстру заповітів та спадкових справ і містить відомості серед іншого і щодо спадкових договорів, укладених спадкодавцем за життя.

Єдиний реєстр довіреностей⁵ може бути джерелом інформації щодо, наприклад, довіреностей, виданих на користування чи розпорядження майном, в тому числі транспортними засобами, що належали спадкодавцеві.

Державний реєстр обтяжень рухомого майна⁶ містить інформацію щодо рухомого майна, переданого в заставу. В разі наявності відомостей про майно, належне спадкодавцю, яке було передане ним у заставу, кредиторів повідомляється про факт відкриття спадщини.

Єдиний державний реєстр, держателем якого є Державтоінспекція Міністерства внутрішніх справ України (Єдиного державного реєстру МВС)⁷, містить відомості щодо зареєстрованих на ім'я померлого транспортних засобів. За запитом нотаріусів інформація надається за суб'єктом (власником транспортного засобу) чи за державним номерним знаком у письмовій або електронній формі.

Окрім названих баз даних, джерелом інформації для нотаріуса у питанні визначення місцезнаходження і складу спадкового майна можуть також бути Єдиний державний веб-портал відкритих даних⁸, Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань⁹, Реєстр платників ПДВ¹⁰, Єдиний державний реєстр декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування¹¹, Автоматизована система виконавчого провадження¹², Реєстр адміністративних послуг¹³, Публічна кадастрова карта України¹⁴, Реєстр емісії цінних паперів¹⁵, пошук місцезнаходження та стану реєстрованого поштового відправлення¹⁶, бази даних та інформаційно-довідкові системи ДП «Український Інститут промислової власності»¹⁷, бази даних та інформаційно-довідкові системи Державної служби інтелектуальної власності України¹⁸, Державний реєстр нерухомих пам'яток України: Пам'ятки національного значення¹⁹, Державний реєстр нерухомих пам'яток України: Пам'ятки місцевого значення²⁰, Реєстри Нацкомфінпослуг: Єдиний реєстр бюро кредитних історій; судна, сертифіковані Регістром судноплавства²¹, перевірка дійсності документа Регістра судноплавства, реєстрова книга суден, пошук суден²².

Засобом одержання необхідної інформації про склад, місцезнаходження, належність майна, яке може входити до складу спадщини, є також письмовий запит нотаріуса.

Відомості про належні померлому банківські депозити можуть бути отримані нотаріусом за заявою заінтересованої особи в порядку, визначеному Законами України «Про нотаріат» від 02.09.1993 р. № 3425-XII²³, «Про банки та банківську діяльність» від 07.12.2000 р. № 2121-III²⁴, «Про Національний банк України» від 20.05.1999 р. № 679-XIV²⁵. У відповідності до статті 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність» банк надає довідки по рахунках (вкладах) у разі смерті їх власників особам, зазначеним власником рахунку (вкладу) в заповідальному розпорядженні банку, державним нотаріальним конторам або приватним нотаріусам, іноземним консульським установам по справах спадщини за рахунками (вкладами) померлих власників рахунків (вкладів) за запитом цих осіб. Крім того, відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність» інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить банківську таємницю, розкривається банками за рішенням суду.

У разі, якщо спадкоємцям невідомий банк, в якому можливо було відкрито рахунок спадкодавцем, нотаріус відправляє в зазначені спадкоємцями банки, а іноді і в НБУ, письмовий запит про відкриті на ім'я спадкодавця банківських рахунків і їх стани.

Ускладненою виглядає ситуація в разі необхідності пошуку вкладу в банківських установах інших країн. У разі необхідності перевірки наявності спадщини за межами України після заведення спадкової справи запит нотаріусом направляється адресату за місцем реєстрації місця проживання спадкодавця через Головне територіальне управління юстиції Міністерства юстиції України. Відповідь на запит може бути надіслана нотаріусу напряму.

Законодавства деяких країн припускають можливість пошуку клієнта після закінчення терміну дії договору, якщо він не звертається за вкладом. У спеціальній літературі пропонується існуючі в світі системи регулювання незатребуваних активів поділяти на три види.

Перша з них функціонує в таких країнах як США, Канада, Велика Британія, Бельгія, Австралія, Ірландія, Нова Зеландія і визнає незатребуваними активи, неактивні протягом певного періоду часу за умови відсутності зв'язку з їх власником чи його спадкоємцями. У названих країнах створені централізовані інформаційні бази під контролем державних регуляторів і допускається часткове послаблення принципу банківської таємниці. Функції по розшуку спадщини, у тому числі грошових коштів, акцій, облигацій, грантів, премій,

виконують у названих країнах спеціальні організації: у США – Національна асоціація по контролю за незатребуваним майном (NAUPA – National Association of Unclaimed Property Administrators), обсяги капіталів якого досягають 24 млрд доларів США; у Канаді – Canadian Unclaimed Asset Recovery (C.U.A.R.). У цілому кількість спеціальних серверів пошуку «сплячих» активів в цивілізованому світі стрімко росте. Найстаріший «сплячий» вклад у Канаді вважається незатребуваним з 1900 року, а найбільший депозит становить 424 млн доларів США²⁶.

У Великій Британії під контролем Управління з фінансового регулювання та нагляду – FSA (Financial Services Authority) – діє www.mylostaccount.org.uk, який об'єднав три пошукові системи, які до того функціонували окремо: Британської асоціації банків (ББА), Британської асоціації будівельних товариств (БСА) та Ощадного банку (NS&I)²⁷. З моменту запуску до теперішнього часу володільцям повернуто біля 41 млн фунтів стерлінгів.

Друга група країн представлена Німеччиною, Нідерландами, Швейцарією, в яких після того, як рахунок стає неактивним і спроби налагодити зв'язок з власником не призводять до результату, починається (в деяких країнах) перебіг строку позовної давності, після спливу якого рахунок переходить у власність банку.

У Швейцарії функціонує спеціальна організація по сприянню у пошуку спадщини, зокрема «сплячих» рахунків («dormant assets»), – Swiss Banking Ombudsman, створена в 1993 році Асоціацією швейцарських банків. У країні функціонують майже чотири тисячі фінансових установ, найстаріший з яких, розташований у Цюриху, більше трьох сотень років. Банк вносить відомості про вклад у реєстр «сплячих» складів, якщо власник вкладу не виходив на зв'язок з банком протягом 10 років, кореспонденція перестала надходити до адресата, або банк має достовірну інформацію про смерть власника вкладу, а сума вкладу – не менше 500 швейцарських франків. Публікуються відомості про «сплячі» вклади на спеціально створеному для цього сайті dormantaccounts.ch, обсяг якого станом на 2016 р. становить 197 сторінок. Потенційні спадкоємці можуть надіслати заяву-анкету (Questionnaire) з доданим до неї чеком на CHF100. У середньому через два тижні Central Claims Office надсилає відповідь. У разі позитивної відповіді Омбусмен ініціює процедуру вступу у права спадкування рахунком.

Спеціальні процедури визначені для розшуку та відшкодування вкладів жертвам голокосту, реалізацією яких займається Claims Resolution Tribunal of the Holocaust – незалежна асоціація юристів, яка займається розглядом позовів і вирішенням питань про виплату заявникам коштів зі спеціального заснованого фонду розміром 1,25 млрд доларів США.

Країни третьої групи – країни СНД, в тому числі Україна, і Східної Європи – спеціальних законодавств по роботі з незатребуваними активами, як правило, не мають.

Підбиваючи підсумки, слід зазначити наступне. Майно померлої особи набуває статус спадкового в момент відкриття спадщини, тобто в день смерті спадкодавця. Формалізація статусу такого майна як спадкового може відбуватися як в контексті спадкового нотаріального процесу, так і поза його межами. В окремих випадках «спадковість» майна як сукупність певних його характеристик, що надають йому статусу спадщини, повинна бути з'ясована вже на етапі перевірки нотаріусом факту часу відкриття спадщини (за свідцтвом про смерть) та місця відкриття спадщини (за місцем знаходження майна чи його основної частини). З'ясування та перевірка нотаріусом наявності, місцезнаходження та складу спадкового майна здійснюється серед іншого і методом пошуку інформації у відповідних базах даних.

¹ Про затвердження Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України: наказ Міністерства юстиції України від 22.02.2012 р. № 296/5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0282-12/>

² Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України від 01.07.2004 р. № 1952-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1952-15>

³ Про державний земельний кадастр: Закон України від 07.07.2011 р. № 3613-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3613-17>

⁴ Про затвердження Положення про Спадковий реєстр: наказ Міністерства юстиції України 07.07.2011 р. № 1810/5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0831-1>

⁵ Про запровадження Єдиного реєстру довіреностей та внесення змін і доповнень до деяких нормативно-правових актів Міністерства юстиції України: наказ Міністерства юстиції України від 28.12.2006 р. № 111/5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1378-06>

⁶ Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна: постанова Кабінету Міністрів України від 05.07.2004 р. № 830 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/830-2004-%D0%BF>

⁷ Про затвердження Порядку державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоциколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів: постанова Кабінету Міністрів України від 7.09.1998 р. № 1388 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1388-98-%D0%BF/page>

⁸ Єдиний державний веб-портал відкритих даних [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://data.gov.ua/>

⁹ Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 р. № 755-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/755-15>

¹⁰ Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість: наказ Міністерства фінансів України від 14.11.2014 р. № 1130 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1456-14/paran7#n7>

¹¹ Єдиний державний реєстр декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://public.nazk.gov.ua/>

¹² Про затвердження Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження: наказ Міністерства юстиції України від 05.08.2016 р. № 2432/5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://justks.gov.ua/avtomatizovana-sistema-vikonavchogo-provazhennya/>

¹³ Реєстр адміністративних послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://poslugy.gov.ua/>

¹⁴ Публічна кадастрова карта України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://map.land.gov.ua/kadastrova-karta>

¹⁵ Положення про державний реєстр випусків цінних паперів: рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 19.04.2012 р. № 557 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0735-12>

¹⁶ Пошук місцезнаходження та стану реєстрованого поштового відправлення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrposhta.ua/ua/vidslidkuvati-forma-poshuku>

¹⁷ Бази даних та інформаційно-довідкові системи ДП «Український Інститут промислової власності»: винаходи та корисні моделі; знаки для товарів і послуг; промислові зразки; та інші [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uipv.org/ua/bases2.html>

¹⁸ Бази даних та інформаційно-довідкові системи Державної служби інтелектуальної власності України <http://sips.gov.ua/ua/systems.html>

¹⁹ Державний реєстр нерухомих пам'яток України: Пам'ятки національного значення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/publish/article/294593>

²⁰ Державний реєстр нерухомих пам'яток України: Пам'ятки місцевого значення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/publish/article/294599>

²¹ Реєстри Нацкомфінпослуг: Єдиний реєстр бюро кредитних історій; судна, сертифіковані Регістром судноплавства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://shipregister.ua/ism.html>

²² Перевірка дійсності документа Регістра судноплавства, реєстрова книга суден, пошук суден [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://shipregister.ua/ships/index.html>

²³ Про нотаріат: Закон України від 02.09.1993 р. № 3425-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3425-12>

²⁴ Про банки та банківську діяльність: Закон України від 07.12.2000 р. № 2121-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2121-14/>

²⁵ Про Національний банк України: Закон України від 20.05.1999 р. № 679-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/679-14>

²⁶ Макаров М. Г. Регулирование не востребуемых финансовых активов физических лиц в депозитных институтах / А. Г. Макаров // Актуальные вопросы экономических наук. – 2011. – № 19. – С. 23

²⁷ Там само. – С. 24.

Резюме

Бондарева М. В. Нотаріальний порядок визначення майна спадковим.

У статті розглядаються теоретичні й практичні питання процедури з'ясування та встановлення нотаріусом наявності прав на майно, що входить до складу спадщини. Основну увагу приділено способам правової оцінки відкриття спадщини як правового наслідку юридичного факту смерті фізичної особи. У статті визначаються й аналізуються основні джерела одержання нотаріусом інформації про майно, належне спадкодавцю.

Ключові слова: спадщина, нотаріальні процедури, визначення майна спадковим, пошук спадкового майна.

Резюме

Бондарева М. В. Нотаріальний порядок признания имущества наследственным.

В статье рассматриваются теоретические и практические вопросы выяснения и проверки нотариусом наличия прав на имущество, которое входит в состав наследства. Основное внимание уделяется в статье способам правовой оценки открытия наследства как правового последствия юридического факта смерти физического лица. В статье определяются и анализируются основные источники получения нотариусом информации об имуществе, принадлежавшем наследодателю.

Ключевые слова: наследие, нотариальные процедуры, определения имущества наследственным, поиск наследственного имущества.

Summary

Bondarjeva M. Notarial order of declaration of property as bequeathed.

The article deals with theoretical and practical issues of clearing and identification of notarial procedure of property eligibility, that is considered to be inheritance. Special attention is given to the means of legal evaluation of commencement of the inheritance as legal consequence of juridical fact of a death of a natural person. The article determines and analyses main sources of gathering information on property, which belongs to the ancestor.

Key words: property, notarial procedures, declaration of property as bequeathed, identification of bequeathed property.